

ΤΟΥ ΣΚΟΙΝΙΟΥ ΤΑ ΜΑΝΤΑΛΑΚΙΑ

Τα μανταλάκια στην αυλή μου θυμίζουν εμένα και τους φίλους μου. Τα βράδια που δεν έχουν τι να κάνουν, κρεμασμένα στο σκοινί, ψάχνουν αφορμή να τσακωθούν.

- Πήγαινε πιο κει.
- Να πας εσύ! Δικός σου είναι ο χώρος;
- Εσείς οι τρεις τι κάνετε εκεί;
- Ό,τι θέλουμε.
- Να 'ρθω κι εγώ;
- Όχι να μην έρθεις.
- Μην κουνάτε το σκοινί, κοιμόμαστε.
- Μμμ... να ξυπνήσετε, νωρίς είναι ακόμη.

Μα κι όταν ξημερώσει κι ο μπαμπάς με τη μαμά βγουν να απλώσουν τα ρούχα στον καλοκαιρινό ήλιο, πάλι τα μανταλάκια μου θυμίζουν εμένα και τους φίλους μου.

Θα καθίσουν λίγα λεπτά ήσυχα, ώσπου να τελειώσει το άπλωμα, κι ύστερα θα αρχίσουν πάλι:

- Μην κουνάς, θα μου πέσει η κάλτσα.
- Γιατί πήρατε εσείς το σορτσάκι; Πάντα εγώ το κρατάω.
- Άσε κάτω το φανελάκι, δικό μου είναι.
- Μην τραβάς το μαγιό, θα μου φύγει.
- Εσύ να μην τραβάς.

Τώρα βέβαια θα νομίσετε πως εγώ κι οι φίλοι μου δεν αγαπάμε ο ένας τον άλλο. Πως, σαν του σκοινιού τα μανταλάκια, ξέρουμε μόνο να μαλώνουμε. Λάθος!

Γιατί το καλοκαίρι περνά κι έρχεται το φθινόπωρο. Και τότε η μαμά με τον μπαμπά βγάζουν από τη ναφθαλίνη τις κουβέρτες, τα χαλιά και τα παπλώματα. Τα πλένουν καλά και βγαίνουν να τα απλώσουν στο σκοινί. Μα έτσι μεγάλα και βρεγμένα που είναι , γίνονται ασήκωτα. Τα μανταλάκια δύσκολο να τα κρατήσουν.

Στα δύσκολα όμως δε θα το βάλουν κάτω. Θα βοηθήσουν το ένα το άλλο και μαζί θα αντέξουν τα βάρη του χειμώνα που έρχεται.

-Κράτα γερά .

-Θες βοήθεια ; Έρχομαι αμέσως.

-Ξεκουράσου, θα κρατήσω εγώ.

-Πιάστε εδώ όλοι μαζί...

-Είναι βαρύ.

-Μη φοβάσαι ,δε μας πέφτει.

-Μαζί σας δε φοβάμαι τίποτε.

Κι έτσι, του σκοινιού τα μανταλάκια θα μου θυμίσουν πάλι εμένα και τους φίλους μου. Γιατί οι καλοί φίλοι στα δύσκολα φαίνονται. Όχι στα μαλώματα, αλλά στις κουβέρτες, στα χαλιά ... και στα παπλώματα!!

Αντώνης Παπαθεοδούλου

Εργασιούλα..

Χρησιμοποίησε το τετράδιό σου για να γράψεις τις σκέψεις σου..

-Τι είναι φιλία για σένα;

-Γράψε τι κάνουν οι καλοί φίλοι.

Π.χ: Οι καλοί φίλοι μοιράζονται τα παιχνίδια τους.

